

Μοναχός Νεκτάριος Γρηγοριάτης. Μέρος Γ'

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

Μοναχού Δαμασκηνού Γρηγοριάτου

Στο Μοναστήρι οι Πατέρες περίμεναν τον μοναχό Νεκτάριο, αλλά ακόμη δεν φαινόταν πουθενά...Ο Ηγούμενος και όλοι οι Πατέρες έμαθαν για τα ...κατορθώματά του και έκαναν προσευχή. Παρακαλούσαν τον Θεό να τον συγχωρήσει και να λάβει την απόφαση να επιστρέψει.

Ο μοναχός Νικόλαος συνέχιζε κανονικά την κοσμική του ζωή, μη μεριμνώντας για τίποτε άλλο παρά μόνο για την οικογένειά του, το παιδί του και τις δουλειές του. Κάθε ανάμνηση για το παρελθόν την απέφευγε διότι τον εμπόδιζε στην απόλαυση της κοσμικής του ζωής.

Κάποια ημέρα, περίοδος καλοκαιριού, επήγε με το παιδί του, ηλικίας τότε οκτώ ετών, στην παραλία για να κάνουν το μπάνιο τους. Μετά το λούσιμο στην θάλασσα, βγήκε έξω να παίξει τόπι με τον παιδάκι του. Σε μια στιγμή του είπε το παιδί του:

-Μπαμπά, τι είναι αυτό το μαύρο πανί που έχεις επάνω σου;

-Δεν φοράω κάποιο μαύρο πανί επάνω μου, παιδί μου! Δεν βλέπεις ότι είμαι μόνο με το «μαγιώ»;

-Εγώ βλέπω να φοράς ένα μαύρο πανί με κόκκινα γράμματα και με κόκκινο σταυρό στο στήθος σου.

Εδώ ο Θεός άκουσε τις προσευχές του Γεροντός του και των Αδελφών της Μονής
του

και έδωσε την δυνατότητα στο παιδάκι του να ιδή με τα νοερά καθαρά του μάτια το υπερφυσικό αυτό φαινόμενο. Είδε να έχει ενδυθή ο πατέρας του με το Αγγελικό Σχήμα. Αυτό σημαίνει ότι το Σχήμα του μοναχού αποτυπώνεται σαν σφραγίδα στο στήθος και στην ζωή του μοναχού. Έτσι, κι αν ακόμη ο μοναχός αρνηθή το Σχήμα του, το Σχήμα όμως δεν τον αρνείται. Τον ακολουθεί και αυτός ενώπιον του Θεού θα σταθή και θα κριθή σαν μοναχός Μεγαλόσχημος.

Ο πατέρας του κατάλαβε αμέσως τι του έλεγε το παιδί του. Σκέφθηκε και μονολόγησε μόνος του: «Ακόμη με θυμάται και μ' αγαπά ο Θεός! Μετά είπε στο παιδί του:

-Φεύγουμε. Ετοιμάσου να πάμε στο σπίτι μας.

Έφθασαν στο σπίτι, αλλά ο Νικόλαος, όπως ήτο στενοχωρημένος, φαινόταν αγνώριστος από την γυναίκα του.

-Τι έχεις, βρε Νίκο, γιατί είσαι τόσο στενοχωρημένος; Άλλη φορά ήσουν πάντα χαρούμενος και γελαστός. Κάτι σοβαρό σου συμβαίνει. Θέλω να μου το ειπής.

-Ετοίμασε να φάμε και μετά θα σου ειπώ τα πάντα με ειλικρίνεια.

Μετά το φαγητό, έβαλαν το παιδί να κοιμηθή και τότε ο Νικόλαος της απεκάλυψε για πρώτη φορά στην γυναίκα του τα εξής:

-Άκουσέ με, Όλγα. Εγώ, πριν σε γνωρίσω και σε ζητήσω για γάμο ήμουν μοναχός στο Άγιον Όρος. Ήλθα για δουλειές μου στην Θεσσαλονίκη. Σε είδα, σε ερωτεύθηκα. Πέταξα τα ράσα μου και το Σχήμα μου, εγκατέλειψα τις καλογερικές μου υποχρεώσεις και το μοναστήρι μου για να πάρω εσένα. Σήμερα το παιδί μας, με θεία νεύσι, είδε επάνω στο στήθος μου το Αγγελικό μου Σχήμα, το οποίον και κατερύπωσα με αυτή την άσωτη ζωή μου..

-Τι είναι αυτά που λέγεις, βρε Νίκο; Αν είναι αλήθεια αυτά που μου λέγεις, τότε είσαι δολοφόνος...Κατέστρεψες τρία σπίτια: Το δικό μας, της μητέρας μου και επρόσβαλλες το μοναστήρι σου και το Άγιο Σχήμα σου...Σήκω και φύγε αμέσως...Και τα δάκρυά της επήγαιναν ποτάμι. Ήτο άνθρωπος της εκκλησίας..

-Θα φύγω της είπε αυτός και θα γυρίσω στο Μοναστήρι μου. Αν με κρατήσουν θα μείνω για πάντα εκεί και εκεί θα πεθάνω. Εάν δεν με κρατήσουν, θα σκεφθώ που θα πάω..

-Φύγε, αμέσως για το μοναστήρι σου. Μη σκέπτεσαι εμένα και το παιδί μας. Θα φροντίση για εμάς ο Θεός. Φύγε για να μη καταδικασθής αιώνια. Όσο καθυστερήσ στον κόσμο, τόσο παροργίζεις τον Πανάγαθο Θεό μας. Εάν κάνης έτσι και μετανοήσης ειλικρινά θα σε συγχωρέση ο Θεός και θα σε σώση...

-Σε παρακαλώ, της είπε, μην ειπής τίποτε στο παιδί μας. Όταν μεγαλώση θα μάθη από σένα ποιός είναι και που είναι ο πατέρας του...

Ιερά Μονή Οσίου Γρηγορίου

Άγιον Όρος Άθω

2005

Πηγή: http://anavaseis.blogspot.gr/2013/08/blog-post_541.html